חוק הבוררות (תיקון), תשל״ד–1974*

1. בסעיף 1 לחוק הבוררות, תשכ״ח—1968 (להלן — החוק העיקרי), אחרי הגדרת חיקון סעיף 1 ״פסק בוררות״ יבוא:

""פסק בוררות־חוץ" – פסק בוררות שניתן מחוץ לישראל;".

27. בסעיף 27(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא ״ובכל מקרה שהוגשה בקשה לאישור של תיקון סעיף 27 פסק בוררות־חוץ״.

33. אחרי סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:

פסק בוררות (29א. בקשה לאישור או לביטול של פסק בוררות־חוץ שחלה עליו אמנה מויץ בינלאומית שישראל צד לה והאמנה קובעת הוראות בענין הנדון, תוגש ותידון בהתאם לאותן הוראות ובכפוף להן.״

4. אחרי סעיף 39 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 93א

"שמירת דינים 20%. אין בהוראות חוק זה כדי למנוע עיכוב ההליכים בבית המשפט, אישור או ביטול של פסק בוררות או הליך אחר על פי חוק זה, אף אם חל על הבוררות דין חוץ, או שפסק הבוררות הוא פסק בוררות־חוץ, שלא חלה עליהם אמנה כאמור בסעיפים 6 או 29% או שאין באמנה הוראות בענין הנדון."

5. אחרי סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:

תקנות המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות מונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות "ביצוע הדבר דרוש לקיום אמנה כאמור בסעיפים 6 או 29א."

6. פקודת הבוררות (פסקי בוררות של חו"ל), 1934 – בטלה.

יצחק רבין חיים י'צדוק ראש הממשלה שר המשפטים

> אפרים קציר נשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשל"ד (2 ביולי 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1025, תשל"ג, עמ' 59.

¹ ס״ח תשכ״ח, עמ׳ 184.

² ע"ר 1934, חוס׳ 1, עמ׳ 165.